

**ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ**

ΣΧΟΛΗ: ΝΟΜΙΚΩΝ – ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
& ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΤΜΗΜΑ: ΝΟΜΙΚΗΣ

ΜΑΘΗΜΑ: ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: ΑΝΔΡΕΑΣ ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΘΕΜΑ: «ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ»

ΟΝΟΜΑ: ΠΑΠΑΤΖΙΤΖΕ ΝΕΚΤΑΡΙΑ

Α.Μ.: 01340200900300

ΤΗΛ.: 697441598

Ημ/νια: Αθήνα 2010

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

I) Εισαγωγή.....	2
Το θέμα	2
1) Έναρξη και λήξη της θητείας της Βουλής	2
2) Έναρξη και λήξη της θητείας της Βουλής	3
3) Προϋπολογισμός της Βουλής.....	3
4) Σύνοδοι της Βουλής	3
5) Συνεδριάσεις	4
6) Συζητήσεις της Βουλής.....	5
7) Αποφάσεις της Βουλής.....	5
8) Προεδρείο της Βουλής.....	6
9) Επιτροπές της Βουλής	6
10) Η διάσκεψη των Προέδρων	7
Λειτουργίες και αρμοδιότητες της Βουλής	8
11) Νομοθετικό έργο της Βουλής.....	8
Στάδια διαδικασίας θέσπισης των νόμων.....	8
12) Κοινοβουλευτικός έλεγχος	10
13) Πειθαρχικός έλεγχος	11
14) Αρμοδιότητες.....	12
II) Συμπεράσματα	12
III) Λειτουργία Βουλής - Περίληψη.....	13
The function of the parliament.....	13
IV) Βιβλιογραφία	15

I) Εισαγωγή

Το θέμα

Η Βουλή αποτελεί άμεσο συλλογικό κρατικό όργανο. Τη συγκροτούν οι βουλευτές, οι οποίοι αναδεικνύονται από το λαό με εκλογές. Αποτελεί το κανονικό νομοθετικό όργανο, που χαρακτηρίζεται από αυτοτέλεια με μόνη εξαίρεση το νομοθετικό δημοψήφισμα. Πιο κάτω θα αναλυθεί η λειτουργία της Βουλής. Πιο συγκεκριμένα θα αναλυθεί η έναρξη και η λήξη της περιόδου της Βουλής, η λειτουργία των επιτροπών, η εκλογή του προέδρου και των λοιπών μελών του προεδρείου. Επίσης θα γίνει αναφορά στις συνόδους, τις συνεδριάσεις, τον τρόπο λήψεως των αποφάσεων και το προεδρείο της Βουλής. Ακόμη θα γίνει λεπτομερής περιγραφή των αρμοδιοτήτων της στις οποίες συγκαταλέγονται: οι νομοθετικές, οι κοινοβουλευτικές, οι διοικητικές, οι αυτονομικές και κάποιες δικαστικές.

1) Έναρξη και λήξη της θητείας της Βουλής

Το χρονικό διάστημα μεταξύ δύο βουλευτικών εκλογών αποτελεί τη βουλευτική περίοδο. Την ημέρα των εκλογών αρχίζει και η βουλευτική περίοδος.

Μετά την ολοκλήρωση της εκλογικής διαδικασίας ακολουθεί η εναρκτήρια συνεδρίαση της Βουλής της νέας περιόδου. Διευθύνων αυτής της εναρκτήριας συνεδρίασης είναι ο προσωρινός πρόεδρος, τον οποίον βοηθούν τέσσερις γραμματείς μέχρις ότου να εκλεγεί ο πρόεδρος της Βουλής. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας είτε ο ίδιος, είτε μέσω του πρωθυπουργού, μετά την εκλογή του προεδρείου της Βουλής κηρύσσει την έναρξη των εργασιών της βουλευτικής περιόδου. Επίσης είτε ο ίδιος ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας

είτε μέσω του Πρωθυπουργού κηρύσσει και τη λήξη της βουλευτικής περιόδου. Η λήξη διακρίνεται σε τακτική και έκτακτη. Η τακτική συντελείται με τη συμπλήρωση του μέγιστου χρόνου της βουλευτικής περιόδου, δηλαδή των τεσσάρων ετών. Αντίθετα η έκτακτη λήξη συντελείται πριν τη συμπλήρωση των τεσσάρων ετών και οφείλεται σε λόγο πρόωρης διάλυσης οριζόμενου από το Σύνταγμα. Τόσο η έκτακτη όσο και η τακτική λήξη επέρχονται με προεδρικό διάταγμα.

2) Έναρξη και λήξη της θητείας της Βουλής

Ο Κανονισμός της Βουλής με κανόνες δικαίου που περιλαμβάνει ρυθμίζει τη λειτουργία και την οργάνωση της Βουλής, όμως δεν μπορεί να τροποποιήσει νόμο. Αποτελείται από δύο μέρη, το κοινοβουλευτικό και το προσωπικό. Το πρώτο, ορίζει λεπτομέρειες για την οργάνωση του κοινοβουλευτικού συστήματος ενώ το δεύτερο καθορίζει την οργάνωση των υπηρεσιών της Βουλής καθώς και όλα όσα αφορούν το προσωπικό της.

3) Προϋπολογισμός της Βουλής

Προκειμένου να μην υπάρχει καμία εξάρτηση από την εκτελεστική εξουσία, η Βουλή έχει δικό της προϋπολογισμό, ο οποίος ψηφίζεται και εκτελείται χωρίς ανάμειξη του υπουργού των οικονομικών.

4) Σύνοδοι της Βουλής

Το χρονικό διάστημα εντός της Βουλευτικής περιόδου κατά το οποίο η Βουλή μπορεί να συνέρχεται και να λειτουργεί όπως ορίζει το Σ. αποτελεί τη

Σύνοδο. Κάθε βουλευτική περίοδος, περιέχει περισσότερες συνόδους. Η Βουλή απουσιάζει στα χρονικά διαστήματα μεταξύ των συνόδων.

Η ολομέλεια της Βουλής συγκαλείται σε σύνοδο είτε αυτοδικαίως είτε με προεδρικό διάταγμα που προσυπογράφεται από το υπουργικό συμβούλιο.

Οι σύνοδοι της Βουλής διακρίνονται σε τακτικές, έκτακτες και ειδικές.

Τακτικές: Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας συγκαλεί τακτικά μία φορά το χρόνο τη Βουλή, μπορεί όμως να τη συγκαλέσει και νωρίτερα. Η διάρκεια της τακτικής συνόδου δεν μπορεί να είναι πιο σύντομη από πέντε μήνες.

Έκτακτες: Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας μπορεί να συγκαλέσει εκτάκτως τη Βουλή όποτε το θεωρεί αναγκαίο. Σε αυτές τις περιπτώσεις η Βουλή μπορεί να αποφασίσει και για ειδικά θέματα αλλά και για άλλα θέματα που υπόκεινται στην αρμοδιότητά της.

Ειδικές: Σύνοδος κατά την οποία η Βουλή εφόσον δε βρίσκεται σε τακτική ή έκτακτη σύνοδο, συγκαλείται υποχρεωτικά για την άσκηση ειδικής συνταγματικής αρμοδιότητας, ονομάζεται ειδική, οι περιπτώσεις της οποίας προβλέπονται στο Σ: εκλογή προέδρου Δημοκρατίας, παρατεταμένη αδυναμία του Προέδρου της Δημοκρατίας, κατάσταση πολιορκίας, ψηφοφορία εμπιστοσύνης.

5) Συνεδριάσεις

Η Βουλή συγκαλείται σε συνεδρίαση με την ημερήσια διάταξη των εργασιών της, η οποία διανέμεται στους βουλευτές και αναρτάται στον πίνακα ανακοινώσεων. Οι πολίτες έχουν τη δυνατότητα να παρακολουθούν από τα θεωρεία προκειμένου να εξασφαλιστεί η δημοσιότητα των συνεδριάσεων. Για να συνεδριάσει η Βουλή δεν απαιτείται απαρτία. Οι υπουργοί και οι

υφυπουργοί μπορούν να παρίστανται στις συνεδριάσεις της Βουλής και να ζητούν το λόγο. Βέβαια υπάρχει διαφορά ανάμεσα στη συμμετοχή και στην παράσταση σε συνεδριάσεις. Δικαίωμα συμμετοχής άρα και ψήφου έχουν μόνο οι βουλευτές μέλη του συγκεκριμένου κοινοβουλευτικού σχηματισμού, ενώ δικαίωμα παράστασης έχουν τα μη μέλη. Οι Βουλευτές των οποίων αμφισβητείται η εγκυρότητα της εκλογής τους, έχουν τη δυνατότητα να συμμετέχουν στις συνεδριάσεις μέχρι να δημοσιευθεί η οριστική απόφαση των Ανώτατου ειδικού δικαστηρίου, του άρθρου 100 του Σ., ακύρωσης της εκλογής ή έκπτωσης από το βουλευτικό αξίωμα.

6) Συζητήσεις της Βουλής

Μόνο τα θέματα που περιλαμβάνονται στην ημερήσια διάταξη και που αναγράφονται σε αυτή μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο συζήτησης της Βουλής. Προκειμένου κάποιος να μιλήσει για οποιοδήποτε θέμα πρέπει: πρώτα να ζητήσει την άδεια του προέδρου, να μιλήσει για θέμα που περιλαμβάνεται στην ημερήσια διάταξη και να μην έχει μιλήσει για το ίδιο θέμα πάνω από δύο φορές.

7) Αποφάσεις της Βουλής

Για τις αποφάσεις της ολομέλειας της Βουλής ισχύουν οι προϋποθέσεις και η διαδικασία που ορίζει το Σ και ο Κανονισμός της Βουλής. Η απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων μελών, η οποία όμως δεν μπορεί να είναι μικρότερη από το ένα τέταρτο του όλου αριθμού των βουλευτών είναι η κύρια προϋπόθεση για να αποφασίσει η Βουλή. Εάν υπάρξει ισοψηφία επαναλαμβάνεται η ψηφοφορία και αν ξαναπροκύψει ισοψηφία, η πρόταση

απορρίπτεται. Το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας ανακοινώνεται στον Πρόεδρο και καταχωρίζεται στα πρακτικά. Η ψηφοφορία είναι προσωπική με εξαίρεση το άρθρο 70^Α του Σ. Η ψηφοφορία είναι φανερή, εκτός εάν προβλέπεται το αντίθετο οπότε και διεξάγεται με ψηφοδέλτια.

8) Προεδρείο της Βουλής

Τα μέλη της Βουλής εκλέγουν το Προεδρείο, το οποίο απαρτίζεται από τον Πρόεδρο, πέντε Αντιπροέδρους, τρεις Κοσμήτορες και έξι Γραμματείς. Το αξίωμα του μέλους του Προεδρείου της Βουλής είναι ασυμβίβαστο με το αξίωμα του Υπουργού ή του Υφυπουργού. Μετά την ορκωμοσία των Βουλευτών ο προσωρινός Πρόεδρος καλεί για την επόμενη ημέρα τους Βουλευτές προκειμένου να εκλέξουν τον Πρόεδρο της Βουλής. Η εκλογή των λοιπών μελών του προεδρείου γίνεται με τέσσερις διαδοχικές, χωριστές, ψηφοφορίες, από τη Βουλή υπό την Προεδρεία του νέου Προέδρου της, κατά την επόμενη συνεδρίαση. Η θητεία του Προέδρου και των αντιπροέδρων διαρκεί όσο και η βουλευτική περίοδος. Η θητεία των λοιπών μελών του Προεδρείου διαρκεί όσο και η τακτική σύνοδος για την οποία εκλέχθηκαν.

9) Επιτροπές της Βουλής

Για την επεξεργασία και εξέταση σχεδίων και προτάσεων νόμων που υποβάλλονται στη Βουλή, συνιστώνται από τον Πρόεδρο της Βουλής έξι διαρκείς επιτροπές α) επιτροπή μορφωτικών υποθέσεων, β) επιτροπή εθνικής άμυνας και εξωτερικών υποθέσεων, γ) επιτροπή οικονομικών υποθέσεων, δ) επιτροπής κοινωνικών υποθέσεων, ε) επιτροπή δημόσιας διοίκησης, δημόσιας τάξης και δικαιοσύνης, στ) επιτροπής παραγωγής και εμπορίου. Ο

Πρόεδρος της Βουλής καλεί τις διαρκείς επιτροπές μετά τη σύστασή τους σε χωριστές συνεδριάσεις για την εκλογή των Προεδρείων τους.

Ο Πρόεδρος της Βουλής συνιστά ειδικές επιτροπές στις οποίες παραπέμπονται τα σχέδια ή οι προτάσεις νόμων για τη σχετική επεξεργασία, εάν αυτό απαιτεί το νομοθετικό έργο της Βουλής. Οι ειδικές επιτροπές αποτελούνται από το ένα δέκατο έως το ένα δέκατο πέμπτο του όλου αριθμού των Βουλευτών.

Οι επιτροπές για εθνικά ή γενικότερου ενδιαφέροντος ζητήματα λειτουργούν για όσο χρόνο απαιτεί η μελέτη του αντικειμένου για το οποίο συστάθηκαν. Οι επιτροπές αυτές διαλύονται αυτοδικαίως με τη λήξη της βουλευτικής περιόδου ή τη διάλυση της Βουλής.

Οι επιτροπές εσωτερικών θεμάτων της Βουλής είναι οι εξής: α) η επιτροπή κανονισμού της Βουλής, β) η επιτροπή οικονομικών της Βουλής, γ) η επιτροπή βιβλιοθήκης της Βουλής.

10) Η διάσκεψη των Προέδρων

Η διάσκεψη των Προέδρων είναι ένα όργανο, το οποίο προβλέπει ο Κανονισμός της Βουλής και το οποίο συντονίζει τις εργασίες λαμβάνοντας υπόψη τις επιτροπές και τις κοινοβουλευτικές ομάδες. Οι αρμοδιότητες που αναλαμβάνει είναι η εξέταση της ημερήσιας διάταξης, ο καθορισμός της διαδικασίας για τη συζήτηση νομοσχεδίων, η επιλογή των μελών των ανεξάρτητων αρχών.

Λειτουργίες και αρμοδιότητες της Βουλής

11) Νομοθετικό έργο της Βουλής

Όταν αναφερόμαστε στο νομοθετικό έργο της Βουλής, εννοούμε την ψήφιση των νόμων και το «λοιπό νομοθετικό έργο» της. Η άσκηση του νομοθετικού έργου μπορεί να ανατεθεί σε δύο τμήματα της Βουλής, τα οποία ονομάζονται τμήματα Συνόδων. Η σύσταση αυτών των τμημάτων γίνεται από τη Βουλή στην αρχή κάθε βουλευτικής περιόδου και η απόφαση της Βουλής για να συστήσει αυτά τα δύο τμήματα λαμβάνεται με απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών μετά από γραπτή πρόταση του Προέδρου της Βουλής.

Στάδια διαδικασίας θέσπισης των νόμων

Η διαδικασία θέσπισης των νόμων διακρίνεται σε τρία στάδια: τη νομοθετική πρωτοβουλία, την επεξεργασία, συζήτηση και ψήφιση και τέλος την έκδοση και δημοσίευση από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

Η επεξεργασία, η συζήτηση και η ψήφιση δεν πραγματοποιούνται πάντοτε με την ίδια διαδικασία. Στο σύνταγμα και στον Κανονισμό της Βουλής προβλέπονται τρία είδη διαδικασιών: η τακτική, οι συνοπτικές και οι ειδικές νομοθετικές διαδικασίες.

Χαρακτηριστικό της **τακτικής διαδικασίας** είναι ότι εφαρμόζεται σε κάθε νομοσχέδιο ή πρόταση νόμου.

Η νομοθετική διαδικασία προβλέπει τρία μερικότερα στάδια: i) τη νομοθετική πρωτοβουλία, ii) την επεξεργασία, iii) τη συζήτηση και ψήφιση.

i) Όσον αφορά στη νομοθετική πρωτοβουλία, αυτή ανήκει στη Βουλή και στην Κυβέρνηση. Όμως η Βουλή δεν έχει απεριόριστη νομοθετική

πρωτοβουλία. Στο Σύνταγμα προβλέπονται δύο περιορισμοί, ο πρώτος αφορά στα συνταξιοδοτικά νομοσχέδια και ο δεύτερος στα μισθολογικά-δαπανηρά νομοσχέδια. Η Βουλή ασκεί τη νομοθετική πρωτοβουλία με την υποβολή νομοσχεδίων-προτάσεων νόμων και με την υποβολή τροπολογιών. Τα νομοσχέδια και οι προτάσεις νόμων, που συνοδεύονται από αιτιολογική έκθεση, κατατίθενται στη Βουλή και καταχωρίζονται σε ιδιαίτερο βιβλίο κατά Υπουργεία.

Βέβαια, οι Υπουργοί και οι Βουλευτές ασκούν τη νομοθετική πρωτοβουλία και με την υποβολή τροπολογιών σε νομοσχέδια και προτάσεις νόμων που έχουν ήδη κατατεθεί στη Βουλή.

Το δεύτερο στάδιο της νομοθετικής διαδικασίας αποτελεί η επεξεργασία του νομοσχεδίου ή της πρότασης νόμου. Μετά την ολοκλήρωση της επεξεργασίας, η διαρκής κοινοβουλευτική επιτροπή συντάσσει έκθεση στην οποία περιέχεται η πρόταση αποδοχής ή απόρριψης του νομοσχεδίου ή της πρότασης νόμου όπως και οι τυχόν τροποποιήσεις και την οποία υποβάλλει στη Βουλή.

Το τρίτο στάδιο της νομοθετικής διαδικασίας είναι η συζήτηση και η ψήφιση. Η Κυβέρνηση μπορεί να ζητήσει τη συζήτηση και τη ψήφιση νόμου μεγάλης σημασίας από την Ολομέλεια της Βουλής. Ύστερα από προφορική εισήγηση του αρμόδιου Υπουργού και των εισηγητών της επιτροπής, αρχίζει η συζήτηση. Κάθε νομοσχέδιο και πρόταση νόμου συζητείται και ψηφίζεται μία μόνο φορά στην ίδια ή σε περισσότερες συνεδριάσεις.

Όσον αφορά στις **συνοπτικές διαδικασίες**, στο Σύνταγμα και στον Κανονισμό της Βουλής προβλέπονται: η διαδικασία χωρίς ή με περιορισμένη συζήτηση, η διαδικασία κατεπείγοντος σύμφωνα με την οποία αν νομοσχέδιο

ή πρόταση νόμου θεωρείται από την Κυβέρνηση κατεπείγον, εισάγεται για ψήφιση ύστερα από περιορισμένη συζήτηση σε μία συνεδρίαση, από την ολομέλεια ή από το τμήμα που ορίζεται στο άρθρο 71. Τέλος, στις συνοπτικές διαδικασίες ανήκει και η διαδικασία επείγοντος σύμφωνα με την οποία νομοσχέδιο ή πρόταση νόμου με επείγον χαρακτήρα μπορεί να συζητηθεί σε ορισμένο αριθμό συνεδριάσεων ύστερα από αίτηση της Κυβέρνησης.

Στις **ειδικές** διαδικασίες ανήκουν η επιψήφιση κωδίκων, η κύρωση διεθνών συνθηκών, η κύρωση πράξεων νομοθετικού περιεχομένου και η ψήφιση των αναπεμφθέντων νομοσχεδίων και προτάσεων νόμων.

Αναφορικά προς τις άλλες νομοθετικές αρμοδιότητες της Βουλής, συγκαταλέγονται: οι αποφάσεις διεξαγωγής δημοψηφισμάτων, οι τροποποιήσεις του Κανονισμού της Βουλής, η κήρυξη της χώρας σε κατάσταση πολιορκίας και η αναθεώρηση του Συντάγματος.

Κατά τη διάρκεια της διακοπής των εργασιών της Βουλής, το νομοθετικό έργο ασκείται από το τμήμα διακοπής των εργασιών, στο οποίο μετέχει το ένα τρίτο του όλου αριθμού των Βουλευτών.

12) Κοινοβουλευτικός έλεγχος

Άμεση συνέπεια της καθιέρωσης του κοινοβουλευτικού συστήματος είναι το δικαίωμα που έχει η Βουλή να ασκεί κοινοβουλευτικό έλεγχο στην Κυβέρνηση, ο οποίος μπορεί να οδηγήσει σε πολιτική ή και ποινική-αστική ευθύνη των μελών της Κυβέρνησης. Μπορεί να στραφεί είτε εναντίον της Κυβέρνησης εξ' ολοκλήρου είτε εναντίον υπουργών και εάν αυτό οδηγήσει στην έκφραση δυσπιστίας της Βουλής προς την Κυβέρνηση, τότε η τελευταία οφείλει να παραιτηθεί.

Ο κοινοβουλευτικός έλεγχος διακρίνεται σε πολιτικό με βάση πολιτικού κριτηρίου και τα ατομικό με βάση κανόνα δικαίου. Ο έλεγχος αυτός χαρακτηρίζεται ως διαρκής και απεριόριστος. Παρ' όλ' αυτά η Βουλή δεν μπορεί να υποδείξει στην Κυβέρνηση ορισμένο τρόπο δράσης.

Ο κοινοβουλευτικός έλεγχος ανάλογα με το χρησιμοποιούμενο μέσο διακρίνεται σε κύριο και παράλληλο.

Ο κοινοβουλευτικός έλεγχος ασκείται από την ολομέλεια της Βουλής όπως επίσης και από το τμήμα διακοπής των εργασιών και τις διαρκείς επιτροπές των συνόδων, εφόσον το προβλέπει ο Κανονισμός. Τα μέσα του κύριου κοινοβουλευτικού ελέγχου είναι οι αναφορές, οι ερωτήσεις, οι επίκαιρες ερωτήσεις, οι αιτήσεις κατάθεσης εγγράφων, οι επερωτήσεις, οι επίκαιρες ερωτήσεις.

Στον παράλληλο κοινοβουλευτικό έλεγχο χρησιμοποιούνται και άλλα μέσα ελέγχου της Κυβέρνησης τα οποία δημιουργήθηκαν με σκοπό τη ρύθμιση άλλου ζητήματος, επ' ευκαιρία όμως ελέγχου και την κυβέρνηση. Σε αυτά ανήκουν: οι ανακοινώσεις και δηλώσεις της Κυβέρνησης ενώπιον της Βουλής, η συζήτηση προς ημερησίας διατάξεις, η ενημέρωση για Ε.Ε., οι συζητήσεις με πρωτοβουλία βουλευτών και η ακρόαση-παρουσία Υπουργών, Υφυπουργών και άλλων προσώπων.

13) Πειθαρχικός έλεγχος

Η Βουλή ή όργανό της εκλεγμένο από αυτή έχει πειθαρχική εξουσία πάνω στους βουλευτές, που παρεκτρέπονται. Τα πειθαρχικά μέτρα τα λαμβάνει μόνο ο Πρόεδρος της Βουλής για σοβαρές ποινές ή η ίδια η Βουλή με πρόταση του Προέδρου. Ο πειθαρχικός έλεγχος έχει ως στόχο τη

διασφάλιση της ομαλής λειτουργίας της Βουλής και της ελευθερίας των άλλων βουλευτών.

14) Αρμοδιότητες

Η βουλή εκτός από νομοθετικές αρμοδιότητες και τις κοινοβουλευτικές που αναφέρονται στην ανάδειξη της Κυβέρνησης, στη διατήρηση και στον έλεγχο διαθέτει και διοικητικές αρμοδιότητες που ανάγονται στη διοικητική λειτουργία ή τη διοίκηση της Βουλής, και διακρίνονται σε αρμοδιότητες σχετικές με τη λειτουργία του κράτους, με τον πρόεδρο της Δημοκρατίας και με τη λειτουργία της Βουλής, όπως επίσης και δικαστικές αρμοδιότητες, που διακρίνονται σε κατηγορίες ανάλογα με το περιεχόμενό τους: αρμοδιότητες αναφερόμενες στον πρόεδρο της Δημοκρατίας, στους Υπουργούς, στους βουλευτές και σε άλλα πρόσωπα.

II) Συμπεράσματα

Η Βουλή αποτελεί άμεσο συλλογικό κρατικό όργανο που βρίσκεται σε ανώτερη θέση από την Κυβέρνηση εφόσον η τελευταία υπόκειται στον έλεγχο της πρώτης. Αν και αφού αποτελεί κρατικό όργανο είναι διαρκές ωστόσο υπάρχει ημερομηνία λήξης της θητείας της. Σαφώς αναφερόμαστε στην λήξη της θητείας των φορέων της και όχι στο ίδιο το όργανο. Μέσα στη βουλευτική περίοδο λαμβάνουν χώρα οι σύνοδοι της Βουλής, οι συνεδριάσεις, οι συζητήσεις και οι αποφάσεις που λαμβάνει. Επίσης στην ομαλή λειτουργία της Βουλής συντελούν το προεδρείο της Βουλής, οι επιτροπές και η διάσκεψη των προέδρων. Τέλος η Βουλή αποτελεί το κύριο νομοθετικό όργανο που ωστόσο ασκεί και κοινοβουλευτικό έλεγχο.

III) Λειτουργία Βουλής - Περίληψη

Η βουλή είναι ένα άμεσο συλλογικό κρατικό όργανο, την οποία απαρτίζουν οι βουλευτές. Η βουλευτική περίοδος, που είναι το διάστημα μεταξύ δύο εκλογών, αρχίζει την ημέρα των εκλογών και λήγει είτε τακτικά με την πάροδο τεσσάρων χρόνων είτε έκτακτα. Η λειτουργία και η οργάνωσή της καθορίζονται από τον Κανονισμό της. Κατά τη διάρκεια της βουλευτικής περιόδου λαμβάνουν χώρα οι σύνοδοι που διακρίνονται σε τακτικές, έκτακτες και ειδικές. Η Βουλή καλείται σε συνεδρίαση με την ημερήσια διάταξη. Μόνο τα θέματα που περιλαμβάνονται σε αυτή μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο συζήτησης της Βουλής. Το προεδρείο της Βουλής, οι επιτροπές της όπως και η διάσκεψη των προέδρων διευκολύνουν τις λειτουργίες της Βουλής στις οποίες συγκαταλέγονται η νομοθετική και η κοινοβουλευτική. Τέλος η Βουλή αναλαμβάνει πειθαρχικό έλεγχο στους βουλευτές όπως επίσης και διοικητικές και δικαστικές αρμοδιότητες.

The function of the parliament

The parliament is a direct, collective state means which is formed by the congressmen. The parliamentary period, which is between two elections, begins on the day of the elections and ends either after four years or earlier. The function and the organization of the parliament depends on its regulation. The synods take place during the parliamentary periods which are tactic, not tactic and specific.

The parliament is in session after an order of the day.

Only the subjects which are in the order of the days can be discussed in the parliament.

The presidency of the parliament, its committees as well as the conference of the chairmen facilitate the functions of the parliament in which belong the legislative and the parliamentary function.

Finally, the parliament undertakes the disciplinary control of the congressmen as well as the administrative and the judicial competences.

IV) Βιβλιογραφία

1. Δημητρόπουλος Ανδρέας, Οργάνωση και λειτουργία του κράτους, Σάκκουλας Αθήνα-Θεσσαλονίκη, σελ.: 291-296, 345-365.
2. Παντέλης Αντ., Εγχειρίδιο Συνταγματικού δικαίου βασικές έννοιες Συνταγματική ιστορία, οργάνωση κράτους, εκδοτικός οίκος LIBANΗ, σελ.: 335-341.
3. ΠΑΠΑΡΑΣ Ι. Πέτρος Πρόεδρος του Συμβουλίου επικρατείας – Δ.Ν, Σύνταγμα 1975 – corpus II άρθρα 51-80 Κοιν. Δίκαιο, εκδόσεις Αντ. Ν. ΣΑΚΚΟΥΛΑ, Αθήναι-Κομοτηνή 1985, σελ.: 70.
4. Κανονισμός της Βουλής των Ελλήνων και Σύνταγμα της Ελλάδος, Προεδρεία Αποστόλου Χρ. Καραμανλή, σελ. 25-30, σελ, 46, 49, 51-53, 58, 71, 76-18.